

Ant. 10-005

Exempl. 37. 1513

Probae Falconiae Lentonis

Clarissimae foeminae excerptum e Maronis
Carminibus ad testimonium ueteris nouiq;
Instrumenti opusculum a Diuo Hieronymo comprobatum.

Exempl. 37. 1513
Exempl. 37. 1513
Exempl. 37. 1513

Gregorius super Homelia erunt signa &c.

Sicut in iuuentute uiget corpus forte & incolume manet pectus, torosa ceruix plena sunt brachia. In annis autem senilibus statura curuatur, ceruix exsiccata depouitur, frequentibus suspiriis pectus urgetur, uirtus deficit, loquentis anhelitus uerba intercidit, nam & si langor desit, plerumque senibus ipsa sua salus egritudo est.

.B. .D. .F.

Cum quis ad senectutem peruenit cor affligitur, caput concutitur, laequet spiritus, fctet anhelitus, facies rugatur, statura curuatur, caligant oculi: uacillat articuli, nares effluunt, crines defluunt, dentes putrescunt, aures surdescunt, tremunt, tactus, deperit actus, senex facile prouocat, difficile reuocatur, cito credit, tenax, cupidus, tristis & querulus, uelox ad loquendum, tardus ad audicandum, suspirat, anxietur, torpet, infirmatur.

VITA Probae mulieris Romanae.

Proba mulier Romana Adelphi cuiusdam procosulis Romani uxor graece, & latine, liberaliumque disciplinarum perdocta fuit. Floruit imperatore Honorio, quo & diuus Hieronymus clauit. Hae cum esset Christianissima opusculum de actibus Christi, & Apostolorum ex Vergilio, qui Cento a nostris de, composuit. Quod quia nos imprimendum curauimus, ite quia innominati Autoris, uel eiusdem Probae, ut quidam uolunt, ex Homero de ea

*hanc in laudem
eiusdem a scribit theodosij imperatoris*

dem re opusculum, quod ὁ μνησκινττα graeci appellat, ad didimus, non ab re duximus, quid sit Ceto, & quare sic appellet, ad studiosorum utilitatem ostendere. Ceto & panum significat ex multis, & uariis consutis coloribus lute. Intrauit calidum ueteri cetone lupanar, unde cetuculus diminutiuum, & opus collectum ex uariis locis, diuersisque sensibus, & unum perficiens significatum. Ausonius de centone hae. Accipe igit opusculum de incōnexis cōtinuum. de diuersis, unum de seriis, ludicrum, de alieno nsum, ne in sacris, & fabulis Thyonianum mireris, aut Virbiū, illum de Dionysio: hunc de Hippolyto reformatum, & si pateris, ut docem docendus ipse, Cento quid sit, ab soluam. Variis de locis, sensibusque diuersis quaedam carminis structura solidatur in unum uersum. ut coeant: aut cassi duo, aut unus, & sequens cum medio. Nam duos iunctim iocari, ineptum est, & tres una serie, mera nugae. Apud Iudae de centone hae legimus. κέντρων τοῦτέστι χαλεπὸς, καὶ φρικτὸς. καθὼ καὶ τοὺς ἡνιοχοὺς κέντρον τῶν καλοῦντων. τοὺς γὰρ κέντροις τοὺς ἰσχυροὺς τὴν πόντοντας, ἢ κέντρων ὁ ἐκ πολλῶν συνερραμμένος χροῖων, ἐπεὶ καὶ αὐτὰ γὰρ ὁ πορφυροῖς συρράττοντες καλοῦσι κέντρωντας. ὡσαύτως καὶ λόγους ἐκ διαφόρων συνειλεγμένους, καὶ ἑκαστοῦ ἁπλοῦς τῶν τῶντας

οἱ αἰετὶς τὰ δὲ μὲν κέντρα τοῖς δὲ τὸν λοιδοροῦ ἀκροῦσιν,
 οἱ οὖν κέντροι τῶν ἡ κέντρων δὲ λέγῃς, διὰ τὸ βασιλεῖον
 μένους τοῖς κλέπτῃς, καὶ κέντρα προσφέρεται. hoc est

Cento scilicet difficilis, ac horribilis, quatenus
 & muliones stimulis uerberantes appellamus, qd sti-
 mulis equos uerberet. Vel ceto, qui ex multis con-
 fatus est coloribus. Quoniam qui hæc iumētis consu-
 unt, centones norant. Eodē mō & orationes ex di-
 uersis collectas in unum significatum: qualia sunt
 Homero centra, hoc est ex Homero cētones. Alii
 qui conuicatorē intelligunt: ut stimulo uerberās,
 Vel ceto, qui & fur, cum castigādis furibus & sti-
 muli adhibeantur. In Etymologico de Centone
 sic legimus. κέντρον κυρίως γέγονται ἐκ διαφόρων
 χροῶν συνῆραμμένα εἰς ἓν ὡς ὁμοίωνται πῶς ὁ μὲν κέν-
 τρων ἰδὲν Centones proprie dñr, quæ ex uariis co-
 loribus in unū cōsūntur, quibus similia sunt quodā
 modo homero centra. Cento autē ἀ κέντρων uenit
 quod ἀπὸ τοῦ κέντρου εἶναι quod inferere ē, deducitur
 a litte & abiectione. Inferantur enim & immittun-
 tur diuersa inter se. Quare miror Synopstinū in cō-
 mentariis Martialis quos. Cornucopiæ appellauit,
 a centum deduci existimasse.

¶ Proba Falconiæ Centonis Clarissimæ formi-
 næ excerptum e Maronis carminibus ad te-
 stimoniū ueteris, nouiq; instrumēti.
 Opusculum. Centones. Cap. I.

Am dudum temerasse duces pia fœde-
 ra pacis,
 Regnandi miseros tenuit quos dira
 cupido,
 Diuersasq; neces regū crudelia bella,
 Cognatasq; acies pollutas cæde pa-
 rentum.

Insignes clypeos, nulloq; ex hoste trophæa.
 Sanguine cōspersos tulerat quos fama triūphos
 Innumeris totiens uiduas ciuib; urbes
 (Confiteor) scripsi, satis est meminisse malorum.

¶ Inuocatio Dei,

¶ Nunc deus omnipotens, sacri (precor) accipe carnē,
 Aeternumq; tui septe mplexis ora resolue
 Spiritus, atq; mei refera penetralia cordis,
 Arcana, ut possim uatis Proba cuncta referre,
 Non nunc ambrosiū cura est mihi q̄rere nectar,

g. 3. Nec libet aonio de uertice ducere musas.
 Non mihi saxa loqui uanus persuadeat horror,
 Laurigerosq; sequi tripodas, & inania uota.

e. 2. Iurgantesq; deas procerum, uictosq; penates.
 Nullus enim labor est uerbis extendere famam. e. 4.
 Atq; hominum studiis parua disquirere laudē.

¶ Castalio sed fonte madens imitata beatos,
 Quæ sitiens hausi sanctæ libamina pacis.

g. 1. Hinc canere incipiā, plens deus erige mentem.
 Virgilium cecinisse loquar pia munera Christi

c. 11. Rē nulli obscurā, repētēsq; ab origine pādā,
 c. 3. Si qua fides animū totāq; infusa per artus
 c. 6. Mens agitat molem, & toto se corpore miscet
 eodē Spiritus, & quantum nō noxia corpora tardāt,
 eodē Terreniq; hebetāt artus, moribundaq; mēbra.

Deprecatio ad Deum.

c. 10. O pater o hominū, rerumq; aeterna potestas
 g. 1. Da faciliē cursum, atq; animis illabere nostris,
 g. 11. Tuq; ades, inceptūq; una decurre laborem
 c. 1. Nate patris summi, uigor & cælestis origo,
 c. 11. Quē primi colimus, meritosq; nouam? honores,
 b. 4. Iam noua progenies, omnis quā credidit ætas,
 g. 1. Munera uestra cano, satis est potuisse uideri.
 c. 8. Iā pridē memini ueterum monumenta uiuorum
 c. 6. Museum ante oēs totū cecinisse per orbem
 g. 4. Quæ sint, quæ fuerint, & quæ uentura trahāt,
 b. 6. Omnia ut ipse tener mundi concreuerit orbis.
 g. 2. Fortix qui potuit rerum cognoscere causas,
 Vnde hōiū, pecudūq; genus, uitæq; uolūtum.
 c. 6. Et quæ marmoreo fert mōstra sub æquore pōt?
 b. 6. Et si quid simulignis habet, uel mobilis humor,
 g. 2. Haud aliter prima crescentis origine mundi
 g. 2. Illuxisse dies, alium ue habuisset enorem
 g. 2. Crediderim, maior rerum mihi nascitur ordo
 c. 10. Si qua fidem tanto est operi latura uetustas.
 b. 1. Namq; (fatebor enī) leuīū spectacula rerum.
 c. 9. Semper equos atq; arma uirū, pugnasq; canebā.
 g. 1. Et studio incassum nolui exerce laborum.
 g. 4. Omnia tentanti potior sententia uisa est
 c. 6. Pandere res altæ terra & caligine mersas.
 g. 3. Inq; dies aliquid iā dudum inuadere magnum

c. 9. Mens agitat, mihi nec placida contenta quiete est
 c. 5. Ore fauete omnes, lætaq; aduertite mentes.
 g. 4. Matres, atq; uiri, pueri, innuptæq; puellæ
 De Creatione Mundi.

Rincipio cælum, ac terras, camposq;
 liquentes,
 Lūcentemq; globum, lunæ, solisq; la-
 bores
 Ipse pater statuit: uos o clarissima mū-
 di.

eodē Lumina, labentem cælo quæ ducitis annum.
 c. 3. Nam neq; erant astrorū ignes, nec lucidus æther.
 c. 5. Sed nox atra polum bigis subuecta tenebat
 c. 6. Et chaos in præceps tantū tēdebat ad umbras,
 c. 6. Quantum ad æthereum cæli suspectus olympū.

De diuisione Lucis a Tenebris.

c. 10. Tunc pater oīpotens, rerum cui sūma ptās,
 c. 5. Aera dimouit tenebrosū, & dispulit umbras,
 g. 1. Et medium luci atq; umbris iam diuidit orbem.
 c. 3. Sydera cuncta notat, tacito labentia cælo
 c. 7. Intentos uoluens oculos, qua parte calores.
 g. 2. Austrinos tulerat, quæ terga obueterit axi
 g. 1. Obliquus qua se signorum uerterit ordo.

De quattuor temporibus anni.

c. 3. Postq; cuncta uidet cælo constare sereno.
 c. 10. Omnipotens, stellis numeros, & nomina fecit,
 g. 1. Temporibusq; parem diuersis quattuor annū
 g. 1. Aestusq; & pluuias: & agentes frigora uentos.
 eodē Atq; hæc ut certis possemus discernere signis
 g. 2. Veretument terræ, & genitalia semina poscunt,
 g. 1. Ac medio tostas aestu terit arca fruges,
 g. 1. Et uarios ponit sexus autumnus, & atra

g.2. Venit hyems, teritur sicyonia bacca trapetis,
eodē Atq; in se sua per uestigia uoluitur annus
Tempore iā ex illo secundus imbris aether
g.2. Magnos alit, magno commixtus tēpore factus.

¶ Primus dies.

c.9. ¶ Et iam prima nouo spargebat lumine terras,
c.2. Ducebatq; diem stellis aurora fugatis,
b.6. Tunc durare solum: & discludere neca ponto
eodē Incipit, & rerum paulatim sumere formas.
c.4. Et uariae pelagi facies, immania cete
c.8. Acquora uerberant caudis, æstumq; secabant,
g.4. Nec non & uasti circumbant æquora ponti
c.9. Iam sole infuso, iam rebus luce repletis
g.4. Exultans, rorcmq; late dispergit amarum.

¶ Dies secundus.

c.3. ¶ Postera iamq; dies primo surgebat coo.
b.9. Fudit humus flores, & frondes explicat omnes,
g.2. Sanguineisq; inculta rubent auaria baccis,
g.2. Non rastro hominū, non ulli obnoxia curæ.

¶ Dies tertius.

c.10. ¶ Tertia lux gelidam cælo dimouerat umbrā,
g.2. Auiæ tunc resonant aubus uirgulta canoris,
g.1. Et liquidas corui presso dant gutture uoces,
b.1. Nec gemere aëria cessabit turtur ab ulmo.

¶ Dies Quartus.

c.3. ¶ Quarto terra die uariatū monstra ferarum, c.6.
eodē. Omnigenūq; pecus nullo custode per herbam. c.3.
c.6. Educit filius, subito (mirabile uisu) c.1.
c.12. Tunc demū mouet arma leo, tunc pessima tigris g.3.
g.4. Squamosusq; draco, & fulua ceruice leona
c.7. Sæuire, ac formæ magnorum ululare luporum.
g.3. Cætera pascuntur uirides armenta per agros, g.2.

g.2. Nec gregibus liquidi fontes, nec gramina defuit.

¶ Dies quintus & sextus.

c.3. ¶ Iamq; dies, alterq; dies processit, & omne c.10.
c.10. Hoc uirtutis opus diuinæ mentis, & artis. c.3.
c.1. Prospiciens genitor perfectis ordine rebus
c.1. Expleri mentem nequit, ardescitq; tuendo
b.4. Terrarumq; tractusq; maris, cæliq; profundū,
c.8. Alitum, pecudisq; genus, secumq; uolutat c.10.
c.1. Qui mare, qui terras, omni ditione teneant
g.2. Vix segnes iaccant terræ, iuuat usq; morari c.6.

De formatione primi hominis.

¶ Talia uersanti subito sententia sedit, c.11.
g.2. Fœlicemq; trahit limum, fingitq; premendo c.6.
c.1. Pingue solum primis extēplo a mensibus anni
iamq; improviso tantæ pietatis imago c.6.
c.3. Procedit noua forma uiri pulcherrima rerum
c.1. Os humerosq; deo similis, cui mentē, animumq;
c.6. Maior agit deus: atq; opera ad maiora remittit.

¶ De formatione Eue.

c.4. ¶ Quæritur hinc alius: nec quisq; ex agmine tātō
eodē Audet adire uirū, sociusq; in regna uocari. c.7.
c.3. Haud mora cōtinuo, placidā p mēbra quietem c.1.
c.3. Dat iuueni, & dulci declinat lumina somno c.4.
c.10. Atque illi medio in spatio iam noctis opacæ c.8.
eodē Omnipotēs genitor costas & uiscera nudat c.1.
c.11. Harum unā iuueni laterum compagibus artitis eodē
c.6. Eripuit: subitoq; oritur mirabile donum, eodē
c.7. Argumētū ingens clara cum luce refulsit c.1.
c.9. Insignis facies, & pulchro cum pectore uirgo c.3.
c.7. Iam matura uiro, iam plenus nubilis annis,
eodē Olli somnū ingens rupit pavor, ossaq; & artus
c.4. Coniugium uocat, & stupefactus numine pssit, c.7.

B

Acceptitq; manu, dextramq; amplexus inhæsit.

¶ Deum protoplastū & Euam benedixisse.

c.6. ¶ His demum exactis torquet qui sydera mundi c.9.

Infit, eo dicente, premit placida æquora pontus, c.10.

eodē Et tremefacta solo tellus, silet arduus æther,

c.8. Viuite felices interq; uirgentia culta g.1.

c.6. Fortunatorum nemorum sedesque beatas.

1.7. Hæc domus, hæc patria ē, requies ea certa laboris c.3.

c.1. His ego nec metas rerū, nec tempora pono.

eodē Imperiū sine fine dedi, multosque per annos g.4.

b.4. Non rastros patietur humus, nec uinea falcem.

g.4. At genus immortale manet, nec tar da senectus c.9.

c.9. Debilitat uires animi, mutatque uigor em.

¶ Quid prohibitum primis parentibus.

c.7. Vos contra quæ dicam animis aduertite uestris

c.6. In medio ramos: annosque brachia tendens

c.1. Est in conspectu ramis felicibus arbor, g.2.

c.7. Quā neque fas igni cuiquā, nec sternere, ferro,

eodē Religionē sacra, nunquā concessa moueri. c.3.

c.11. Hæc quicumque sacros decerpserit arbore factus, c.6.

c.11. Morte luet merita, nec me sententia uertit, c.1.

g.2. Nec tibi iam prudens quisquā psuadeat author

c.3. Cōmaculare manus, liceat te uoce moneri

c.4. Fœmina, nec te ullius uiolentia uincat,

g.1. Si te digna manet diuini gloria ruris. c.3.

¶ Dedelitis paradisi.

c.3. ¶ Postquā cuncta pater, cæli cui sydera parent, c.10.

c.7. Cōposuit, legesque dedit, cāposque nitentes, c.6.

c.6. Desuper ostentat, tantarum gloria rerum, c.4.

c.6. Ecce autem primi sub lumine solis & ortus.

c.2. Deueneret locos, ubi mollis amarus illos c.1.

c.1. Floribus, & dulci aspirās cōplectitur umbra,

g.11. Hic uer assiduū, atque alienis mensibus æstas

g.4. Hic liquidi fontes, hic cæli tempore certo g.4.

eodē Dulcia mella p̄mūt, hic cādida populus antro b.9.

b.9. Imminet, & lentæ texunt, umbracula uites.

g.4. Inuitant croceis ad halantes floribus horti.

c.6. Inter odoratum lauri nemus, ipsaque tellus, g.1.

g.9. Omnia liberius nullo poscente ferebat

c.9. Fortunati ambo si mens non leua fuisset b.1.

c.11. Coniugis infandæ docuit post exitus ingens,

¶ Tentatio per serpentem.

c.2. ¶ Iamque dies infanda aderat per florea rura c.1.

g.1. Ecce inimicus atrox imensis orbibus anguis

c.5. Septem ingens gyros: septena uolumina uersat

c.3. Nec uisu facilis, nec dictu affabilis ulli

c.11. Obliqua inuidia ramo frondente pependit l.7.

c.7. Vipeream inspirans animam, cui tristia bella

eodē Iræque inuidiæque, & noxia crimina cordi

eodē Odit & ipse pater, tot sese uertit in ora

c.11. Arrestisq; horret squāmis, & ne, quid in ausum c.2.

c.2. Aut intentatum, scelerisue dolisue relinquat

c.6. Sic prior aggredit dictis, seseque obtulit ultro. c.2.

¶ Eua seducitur primo.

c.6. ¶ Dic ait, o uirgo lucis habitamus opacis

eodē Riparumque toros, & prata recentia riuus,

eodē Incolimus, quæ tanta animis ignauia uenit, c.11

b.6. Strata iacēt passim sua quæq; sub arbore poma.

g.3. Pocula sunt liquidi fontes cælestia dona g.4.

c.2. Attrectare nefas, id rebus defuit unum

c.5. Quin prohibet causas peni. us tentare latentes, c.3.

c.2. Vana superstitio: rerum pars altera adempta est. c.9.

c.12. Conditio, mea si non irrita dicta putares c.10.

eodē Author ero audendi sacrata resolvere iura c.2.

c.4. Tu coniunx tibi fas est ani uisū tentare precando. c.4.
 b.8. Dux ego uelut eris tua sit mihi certa uoluntas c.7.
 c.3. Extrui musque toros dapibusque epulamur opimis.

¶ Eua seducta seducit uirum

c.2. ¶ Sic ait & dicto citius: quod lege tenetur c.12.
 c.7. Subiciunt epulis oculi tenerabile lignum: eodē
 eodē Instituitque dapes, cōtactuque omnia fœdant c.3.
 c.1. Præcipue insisit pesti deuota assuturæ
 g.2. Miratur que nonas frondes, nec nō sua poma.
 c.11. Causa mali tanti sum motenus attigit ore c.1.
 c.7. Maius ad orta nefas maioremq; orsa furorem.
 Continuo noua lux oculis effulxit, At illi, c.11.

¶ Eua seduxit uirum ad esum pomi.

c.2. Heu misero coniunx aliena ex arbore get men
 c.6. Obiicit, atque animum subita dulcedine mouit. c.11.

¶ Vident se nudos & faciunt sibi perizoniata

c.8. Terrentur uisu subito: nec plura morari
 c.7. Corpora sub ramis obtēu frondis inumbrant c.11.
 c.3. Consertum tegmen, nec spes opis ulla dabatur. c.2.
 c.11. At non hæc nullis hominum fator, atque deorū
 c.11. Obseruans oculis cædes & facta tyranni c.8.
 c.4. Præsensit: notumque furens, qd fœmina possit.
 eodē Continuo inuadit: procul, o procul este profani c.6.
 c.6. Conclamat cælum, ac terras, qui numine torquet c.4

¶ Adam abscondisse se.

c.10. ¶ Atque illi longe gradientem, & dira frementē
 eodē Ut uidere metu uersū: retroque ruentes
 c.5. Diffugiunt, siluasque & sicubi concaua furtim
 c.5. Saxa petunt, piget incepti, lucemque nec auras c.6.
 eodē Respiciunt, tedet cæli conuexa tueri. c.4.

¶ Increpat illos dominus.

c.4. ¶ Nec lōgum in medio tēpus, cū creber ad aures c.11.
 c.11. Visus adesse pedū sonitus, genitorque per um bras 12
 c.10. Talibus affatur dictis, atque increpat ultro, c.10
 c.5. Infelix que tanta animum dementia cepit.
 eodē. Quis furor ille nouus, quo nunc quo tēditis inqt
 c.4. Regnōz immemores, quæ mētē infania mutat c.12.
 c.6. Dicite: quæ lucis miseris tam dira cupido? c.6.
 c.1. Maturate fugam, totoque abssistite lūco c.6.
 c.3. Nec reuocare gradū, si qñ aduersa uocarint. c.9.
 c.10. Est licitum, flāmis ambit torrentibus amnis c.6.
 c.6. Per mediū stridens, torquetque sonantia laxa, eodē
 c.3. Atollitque globos flāmarum, & sydera lambit.

¶ Adam se excusat.

c.5. ¶ Ille sub hæc, tua me genitor, tua tristis imago c.6.
 c.8. His p̄ suere locis, merui, nec deprecor inquit c.12
 c.10. Omnipotens, sonitūque pedū uocemq; tremisco c.3
 c.11. Conscius audacis facti, monitūque sinistri c.10.
 g.11. Ecce mina fert tristes succos, tardumque saporem
 c.4. Illa dolos, dirūque nefas sub pectore uersans
 c.2. Infontem infando indicio, moritura puella
 c.10. Dum furit incautum crudeli morte peremit,
 c.10. Suasit eni scis ipse: nec est te fallere cuiquam, g.4
 b.8. Ut uidi, ut perii, ut me malus abstulit error, g.4
 c.11. Cōtigimusque manu qd nō sua seminat arbos.

¶ Maledictum serpenti.

g.11. ¶ Tunc pater omnipotens folio sic inist ab alto, 10
 c.10. Accipite ergo, animis atque hæc mea figite dicta, c.12
 c.6. Tuque prior scelere ante alios immanior omnes. c.1.
 c.5. Quem nec longa dies, pietas nec mīrigat ulla.
 c.6. Hortator scelere coluber mala gramina pasces c.11
 g.4. Desidia, latamque trahēs inglorius aluum
 c.7. Cede locis, nullis hominū cogentibus, ipse g.11.

g. 11. Tenuis ut argilla, & dumosis calculus aruis.

¶ Maledictum Adam.

c. 11. ¶ At tibi pro scelere exclamat pro talibus ausis,

c. 9. Omne æuum ferro teritur primusq; per artem, g. 11.

c. 6. Heu miserande puer, terram infectabere rastris, g. 1.

Et belli rabies, & amor succrescet habendi

g. 1. Et sonitu terrebis aues, horrebit in aruis

codē Carduus & spinis surget paliurus acutis,

codē Lappæque tribulique, & fallax herba ueneni.

codē At sitriteam in messē, robustaque farra

codē Exercebis humum, frustra expectabis acerrum, g. 1.

Concussa que famē in siluis solabere quercu.

c. 6. Insuper his subeunt morbi trisique senectus.

g. 3. Et labor, & diræ rapit inclementia mortis.

¶ Maledictam Euam.

b. 3. ¶ Hæc tibi semper erit, tuque o sæuissima cōiūx c. 1.

c. 1. Non ignara mali caput & noua causa malorū,

g. 4. Magna lues cōmissa tibi, heu perdita nescis, c. 4.

c. 4. Necquæ circumstent te deinde pericula cernis,

codē Nunc morere ut merita es, qd tota mente petisti

c. 9. Nec mea iam mutata loco sententia cedit.

¶ Expulso Adam & Euam de paradiso.

c. 11. ¶ At iuuenem primum sæuus circūstet horror,

c. 7. Dirigere oculi, nec se cælare tenebris c. 9.

c. 12. Amplius aut notas audire, & reddere uoces. c. 6.

c. 7. Haud mora festinant, iussu rapidique feruntur

Passibus & pariter gressi per opaca uiarum c. 6.

c. 4. Corripiunt spatii mediū, lumenq; elinquant. c. 9.

c. 7. Flentes, & paribus curis uestigia figunt.

c. 3. Tum uictū in siluis baccas, lapidosaque corna

codē Dantrami, & uulvis pascunt radicibus herbæ.

¶ Euam peperisse duos filios.

c. 3. ¶ Interea magnum sol circumuoluitur annum

b. 4. Matri longa decē tulerunt fastidia menses, A

g. 1. Vnde homines nati, durū genus, inde per artem c. 12

g. 3. Haud herbæ cōpo apparent, aut arbore frōdes

g. 11. Inque nouos solis audent se gramina tuto

g. 2. Credere, & in lentis uuam demittere ramis

g. 4. Instituunt, udoque docēt inolescere libro. g. 4.

¶ Abel a fratre occiditur. g. 11.

c. 7. ¶ Tunc gemini fratres adolent dū altaria tellis

c. 3. Alter & alterius prælato inuidit honor, c. 7.

codē Horresco referens consanguinitate propinqui c. 3.

c. 3. Excipit incautum, patria que obtruncat adaras c. 2.

c. 11. Sanguine foedantem quos ipse sacrauerat ignes.

¶ Post occisum Abel Deus irascitur humano generi

c. 3. Tunc genitor uirus serpentibus addidit atris, g. 1

g. 1. Mellaque decussit foliis, ignemque remouit,

Prædareq; lupos iussit: pontumque moueri.

codē Et passim riuus currentia uina repressit,

g. 1. Mox & iumētis labor additus, ut mala culmos

g. 1. Effet rubigo, & uictum seges ægra negaret.

¶ Incipiunt animalia capi & uolatilia.

g. 1. ¶ Tunc laqueis captare feras, & fallere uisco,

codē Inuentum, & duris urgens in rebus egestas

codē Mouit agros curis acuens mortalia corda.

c. 8. Deterior donec paulatim decolor ætas

g. 2. Ferrea progenies durum caput extulit aruis,

c. 8. Et belli rabies, & amor succedit habendi

g. 2. Iustitia excedens terris uestigia fecit.

c. 9. Nec lōgū in medio tēpus, furor, ira que mentem c. 2

c. 2. Præcipitant, gaudent per fusi sanguine fratrum

g.2. Condidit opes alius defossoque incubat auro
g.2. Nec doluit miserans inopem, dextrâque tetedit.

¶ De Diluio.

c.10. ¶ Tunc p̄ oipotens, grauit̄ cōmotus ab alto
c.9. Aethere se mittit, tellurem & fundit in undas c.12.
c.12. Diluio miscens, cælumque in tartara soluit
c.2. Sternit agros, sternit fata læta, bosque labores
h.1. Diluit, implentur fossæ, & caua flumina crescunt.
g.3. Egerus omne neci pecudū dedit atque ferax

¶ Noë seruatur.

c.1. ¶ Tum pietate grauē, ac meritis mirabile dictū c.4.
c.2. Qui fuit inuentor ueri, & seruantissimus æqui
c.6. Eripuit leto, tantis surgentibus undis, c.6.
g.6. Ut genus unde nouæ stirpis reuocetur haberet.

¶ Post diluuium Deus dat legem hominibus.

c.7. ¶ Diluio ex illo, patribus dat iura uocatis
c.11. Omnipotens, magnisque agitatur sub legib⁹ æui
c.8. Quid memorē ifandas cædes quid facta tyrāni g.4.
g.4. Nesciaque humanis precibus mansuescere corda
c.8. Aegyptum, iureque orientis, & ultima bella,
g.4. Magnanimosq; duces totasq; ex ordine gentis,
Quo cursu deserta petiuerit, & tribus & gens. c.4.
g.2. Magna uirum tanti meriti non imemor unquā,
c.6. Quique sacerdotes adsint altaria iuxta c.4.
eodē Quique pii uates pro libertate iuebant, c.6.
c.7. Qui bello exciti reges, quæ litora rubro c.8.
eodē Compleverint cāpos acies, quibus arserit armis
c.7. Rex genus egregiū magno inflāmāte furore c.4.
eodē Agmen agens equitū, & flores ære cæteruas

c.8. ¶ Et lux cum primum terris se crastina reddet c.8.
c.5. Vnus erit tantū, in meque exitumq; meorum c.8.
c.7. Dum mediū paci se offert de corpore nostro. c.1.
c.5. Nanque dies (ni fallor) adest, seclūde curas c.1.
c.4. Mecum erit iste labor, nec me sententia fallit c.10.
c.5. Vnum pro multis dabitur caput, hæc ita fatus c.6.
c.4. Conticuit, sera m̄q; dedit per membra quietem c.8.

¶ Fugiunt apostoli.

c.4. ¶ Diffugiunt comites, & nocte teguntur opaca
c.8. Multaque dura suo tristi cum corde uoluntant
eodē Quid faciant, hærent infixi pectore uultus, c.4.
c.4. Verbaq; nec placidā mēbris dat cura quietem

¶ Conquestio Petri ad condiscipulos.

c.5. ¶ Tunc senior tales referebat pectore uoces, c.5.
c.6. Multa putās ubi nunc nobis deus ille magister
c.3. Quē sequimur? quo uere iubes? ubi ponere sedem
c.10. Odolor, atq; decus tantarum gloria rerum c.4.
c.2. Iam iā nulla mora est & nos rape in omnia tecū c.2.
c.1. Oramus, teq; aspectu ne subtrahere nostro. c.6.

¶ Sacerdotes cum populo cōtra Christum.

c.4. ¶ Oceanum interea surgens aurora reliquit, g.4.
c.8. Iamque sacerdotes, late loca quælibus implent
Cū populo, & patribus serpitq; pagmina murmur
c.1. Quod genus hoc hoīum? q̄ ue hūc tā barbara morē
c.1. Permittit patria? poenas cū sanguine poscunt c.2.
c.7. Vndiq; collecti, & magno clamore sequuntur c.10.
c.2. Infonem sæuitque animis ignobile uulgus c.1.

¶ Christus hora sexta illuditur & ductus est ut crucifigatur.

c.8. ¶ Sol medium cæli confenderat igneus orbem
c.9. Tunc subito acciti omnes populiq; patresque
eodē Exposcunt, farique iubent, quo sanguine cætus c.3.

12. Quid ue petat, quid ue ipse ferat prædāq tuētes c.3.
 Facta uiri nimius dolor, & stupor urget inertes
 10. Nescia mens hominum certant illudere capto. c.2.
 7. Tunc uero captis concurrunt undiq telis.
 11. Tollitur in cælum clamor, cunctiq repente
 11. Ingente quercum dicis undique ramis
 6. Constituiunt, spinisq ligant ingentibus illum, c.2
 6. Tendebātq manū pedibus per mutua nexis c.7.
 6. Triste ministerium, sequitur quos cætera pubes c.7.
 6. Ausi omnes immane nefas, ausoq potiri.
 ¶ Christus alloquitur iudeos
 10. Ille aut impavidus, quo uincula necitis inquit?
 7. Tanta ne uos generis tenuit fiducia uestri?
 1. Post mihi non simili pœna comissa luetis,
 2. Talia perstabat memorans, fixusque manebat.
 ¶ Fit terræ motus & sol obscuratur.
 4. ¶ Interea magno misceri murmure cælum
 4. Incipit, & rebus nox abstulit atra colorem c.6.
 1. Impiaq æternam timuerunt sæcula noctem.
 1. Terra tremat, fugere feræ; & mortalia corda,
 eodē Per gentes humiles strauit pavor: inde repente c.8.
 11. Dat gemitum tellus, & cælū tonat omne tumultu
 Christus descendit ad lymbū & extrahit animas.
 11. ¶ Ex tēplo comites crebi de sedibus imis g.4.
 4. Vmbre ibāt tenues, tellus quoq & æquora pōti g.1.
 Signa dabant, sistunt amnes, terræq debiscunt
 4. Qu n ipse stupere domus, atque intima leti g.4
 eodē Tartara & umbrosæ penitus patuere cauernæ c.8.
 1. Sol quoq & exorians, cuncti se scire fatentur c.11.
 eodē Tunc caput obscura nitidum ferrugine tinxit.
 ¶ Christus tertia die resurrexit.

11. ¶ Hosque inter motus mediā inter talia uerba c.2.
 11. Tertia lux gelidam cælo dimouerat umbram,
 4. Iamq pedem referēs superas ueniebat ad auras,
 2. Cum subito ante oculos ingenti mole sepulchrū c.6.
 11. Corpus ubi exanimi positū, nec claustra nec ipsi c.2.
 2. Custodes sufferre ualent, auultaque saxis c.2.
 2. Saxa uident, laxi laterum cōpagibus arcis c.1.
 9. Fit sonus, ingenti cōcussa est pondere tellus
 2. Horror ubiq animi simul ipsa silētia terrent,
 ¶ Foribus clausis apparuit Christus apostolis.
 8. ¶ Ecce autem primi uoluerum cum culmine cātus
 7. Ingressit linguens antrū, spoliisq superbus. c.8.
 6. Ibat ouans, pulsuque pedū præmit excita tellus,
 2. Vulneraque illa gerēs foribus se se ingerit arcis, c.10.
 2. Atq hic ingentē comitum affluxisse nouorum
 2. Inuenit admirans numerū, cunctisq repente c.1.
 1. Improuisus ait coram quē queritis adsum,
 6. Vicit iter durum pietas & uiuida uirtus c.5.
 4. Præcipientes uigilate uiri, timor omnis abest, c.11.
 ¶ Instituit Apostolos.
 11. ¶ Hi nostri reditus expectatiue triumphī
 11. Hæc mea magna fides, o terq quaterq beati c.1.
 9. Quæ uobis quæ digna uiri pro laudibus istis, c.10.
 9. Præmia posse reor solui: quæ dona parari. c.4.
 10. Accipite ergo animis, quæ uos a stirpe parentū c.3.
 3. Prima tulit tellus, eadem uos ubere læto
 3. Accipiet, reuocate aios, mœstūque timorem c.1.
 1. Mittite, & uos smet rebus seruate secundis.
 ¶ Christus commendat pacem ostendens uulnera dubitantibus deco.
 11. ¶ Quod superest læti bene gestis ordine rebus
 10. Pacem optate manu, pacē laudate sedentes. c.11.

- c.12 Magnanimi, pacis solum intuiotabile pignus.
 c.5. Et simul his dictis faciem ostendebat, & ora,
 c.6. Ora manusq; ambas populataq; pectora ferro c.1
 ¶ Gausi sunt discipuli uiso domino.
 c.5. ¶ Immiscentq; manus manibus, gaudentq; uidētes,
 c.6. Nec uidisse semel satis est, iquat usq; morari,
 c.6. Et conferre gradum: & dextræ cōiūgere dextrā. c.2.
 ¶ Ascendit ad cælos, uidentibus discipulis.
 c.6. ¶ His demū exactis, spirantes dimouet umbras c.6.
 c.9. Aera per tenerum, cæloq; inuectus aperto c.1.
 c.4. Mortales uisus medio in sermone reliquit,
 c.1. Infert se septus nebula, mirabile dictu.
 c.3. At illum solio stellantis gloria cæli
 c.3. Accipit, æternumq; tenet per secula nomen. c.6.
 c.2. Ex illo celebratus honos, lætiq; minores
 c.7. Seruauere diem, tot iam labentibus annis,
 c.6. Idceus, i nostrum, tantarum gloria rerum,
 c.1. Semper honos, nomenq; tuū, laudesq; manebit.
 c.5. Et nos, & tua dexter adi pede sacra secundo
 c.8. Annua, que differre nefas, celebrate fauentes:
 c.3. Hunc loci morem sacrosū, hunc ipse teneto
 c.2. O dulcis coniunx, & si pietate merentur,
 c.3. Hac casti maneant in religione nepotes, c.3.

¶ Finis Probæ Centonæ nuperrime diligenter
 emendatæ, & Venetiis impressæ in ofi-
 cina Ioannis Tachuini de Tri-
 dino, 3. Iuni, M.D.XIII.

A B C D Daerni sunt,